

Komentář k evangelium: Advent

Komentář k 1. neděli adventní (cyklus A). „Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde.“ Advent je dobou přípravy na narození Spasitele; je dobou, kdy máme připravit duchovní příbytek, v němž jej přijmeme a naplníme se jeho dary.

29.11.2025

Evangelium (Mt24, 37- 44)

Ježíš řekl svým učedníkům:

"Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka.

Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě (ženy) budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána.

Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

Komentář

Dnes začínáme dobu adventní, dobu přípravy na příchod Pána.

První příchod se uskutečnil ve Vtělení a v narození Ježíše v Betlémě a pokračoval po celý jeho pozemský život až po jeho slavné Nanebevstoupení do nebe. Avšak stále ještě zbývá nový a poslední příchod, k němuž se hlásíme pokaždé, když recitujeme v Krédu: „Znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé.“ V tomto úryvku evangelia se mluví o tomto jeho posledním příchodu, který nastane na konci časů. „Od Nanebevstoupení je Kristův příchod ve slávě bezprostřední – říká Katechismus katolické církve – i když nám „nepřísluší poznat čas a chvíli, které si Otec ponechal ve své moci“ (Sk 1,7). Tento eschatologický příchod se může uskutečnit kdykoli.“[1]

Z toho plyne Ježíšovo napomenutí, abychom byli stále připraveni.

Nechce nás děsit, ale chce nám otevřít cestu k vznešenějšímu způsobu života, který relativizuje malé každodenní starosti a zároveň jim dává rozhodující hodnotu.

Příchod Páně nás může překvapit v kteroukoli chvíli, náhle, zatímco jsme uprostřed každodenního shonu:

„Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka.“ (v. 38–39).

Ježíšova slova jsou výzvou k bdělosti. Víme, že přijde, ale nevíme kdy; proto je pro nás dobré být stále připraveni, v každé chvíli svobodní k tomu, abychom mu vyšli vstříc, ne polapeni věcmi tohoto světa, nýbrž tak, abychom nad nimi vládli a ony se staly cestou posvěcení.

Aby poukázal na potřebu bdělosti, předkládá Ježíš krátké podobenství,

dobře zasazené do prostředí palestinských vesnic: „Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu.“ (v. 43). Temnota noci nejvíce nahrává tomu, aby se zloději nepozorovaně přiblížili k domům, které mívaly obvykle střechu z trámů a ratolestí a zdi z nepálených cihel, jež bylo snadné prorazit a vybourat v nich otvor, jímž bylo možné vniknout dovnitř a krást. Proto kdyby hospodář věděl, že mají přijít v určité chvíli, nebyl by bezstarostný, ale bdělý, aby zachoval nedotčené vše, co vlastní. O co spíše má křesťan zůstat bdělý, aby chránil poklady víry a milosti, které přijal! „Ty, křesťane – připomíná svatý Josemaría – a jako křesťan Boží dítě, musíš cítit vážnou odpovědnost odpovídat na milosrdenství, která jsi přijal od Pána, postojem bdělé a láskyplné pevnosti, aby nic a nikdo nemohl

setřít zvláštní rysy Lásky, kterou on vtiskl do tvé duše.“[2]

Svatý Jan Pavel II. začínal svou závěť s velkou vážností vůči tomuto napomenutí Mistra, dobře si vědom, že na každého z nás jednou přijde chvíle odpovídat za svůj život před Pánovým soudem: „Bděte, protože nevíte, v který den přijde náš Pán“ (Mt 24,42) – tato slova mi připomínají poslední výzvu, která nastane ve chvíli, kdy si to Pán bude přát. Chci jej následovat a přeji si, aby všechno, co patří k mému pozemskému životu, mě na tuto chvíli připravovalo. Nevím, kdy k tomu dojde, ale jako ve všem, i v této chvíli se svěřuji do rukou Matky svého Mistra: Totus Tuus.“[3] Jsme-li dobře připraveni jako on, můžeme s důvěrou očekávat příchod Páně se stejnou vyrovnaností a odevzdaností do rukou Panny Marie.

Francisco Varo

[1] Katechismus katolické církve, č. 673.

[2] Svatý Josemaría, Výheň, č. 416.

[3] Svatý Jan Pavel II., Závěť, Řím, 6. III. 1979.

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-advent/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-advent/)
(28.03.2026)